

[Arne Larsen.]

Da staten i forvejen er eneaktionær og således ejer af banen og havnen i Gedser, bliver der ikke nogen udgift forbundet med den fulde overtagelse af koncessionen. Derimod skal et obligationslån på 2 mill. kr., som stiftedes for 80 år siden, og som siden er blevet forrentet med 4 pct. eller med i alt 6,4 mill. kr., nu indfries.

Jeg er i øvrigt tilfreds med, at de fornødne bevillinger til indfrielse af obligationsgælden og aktiekapitalens afskrivning vil blive søgt på forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1966-67, således at de bevillingsmæssige dispositioner ikke bliver påvirket af det beløb, som i forvejen tænkes afsat til statsbanernes anlægsvirksomhed. Der er efter mit partis opfattelse heller ikke ret meget at tage på denne konto.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Rimstad: På mit partis vegne kan jeg meddele, at vi kan støtte det af den højtærede trafikminister fremsatte lovforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg takker samtlige ordførere for den tilslutning, der er givet til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Holmberg kunne jo ikke undlade at blande den almindelige diskussion om statsbanerne ind i forhandlingen om dette mere formelle lovforslag. Jeg vil gerne angående den betragtning, der tidligere har ligget til grund for, at statsbanerne ikke havde nemt ved at udskille visse strækninger og føre et særligt regnskab for disse, sige, at den samme begrundelse er til stede i det foreliggende tilfælde. Sagen er den, at statsbanerne jo af aktieselskabet har forpagtet driften af denne strækning fra Nykøbing til Gedser og hvert år har måttet betale 120.000 kr. i afgift; ellers er alt, hvad der har været af udgifter og indtægter, gået ind på normal måde i statsbanernes regnskab, og derfor er det ikke nemmere at foretage en udskillelse for denne strækning end for andre strækninger. Nu er det jo ikke sådan, at man ikke kan udskille en strækning; det har vi heller aldrig givet udtryk for; vi har bare sagt, at dels er det meget vanskeligt, dels er det vanskeligt at få et sandt billede af økonomien på en bestemt strækning, fordi der jo

ikke alene er tale om trafik på denne strækning, men også om trafik, der kommer fra mange andre linjer og går over denne strækning. Det er dér, vanskelighederne kommer ind, og det ligger altså på samme måde på denne rute som på andre ruter.

Hr. Holmberg tog også det spørgsmål op, om dokumenter skulle fritages for afgifter, hvilket lovforslaget indeholder en bestemmelse om. Dertil vil jeg sige, at det er jo en ganske almindelig bestemmelse, der forekommer i lovforslag, når det drejer sig om staten. Det er, når alt kommer til alt, et bogholderimæssigt spørgsmål. Hvis afgifterne skal betales, går de jo ind i statskassen, og derfor er det rimeligt, at man har den almindelige bestemmelse i alle den slags love.

Endelig kom hr. Holmberg ind på spørgsmålet om statsbanernes stilling i al almindelighed. Jeg tror, hr. Holmberg gør sig skyldig i en erindringsforskydning, når han siger, at jeg har lovet at undersøge spørgsmålet om at gøre statsbanerne til en koncessioneret virksomhed. Jeg har selv rejst det spørgsmål engang under en diskussion, hvori jeg sagde, at det måske var rimeligt at overveje, om man skulle arbejde henimod, at statsbanerne kunne blive en koncessioneret virksomhed; men jeg har senere på et tidspunkt, da vi diskuterede disse spørgsmål i det høje ting, givet udtryk for, at jeg var gået fra denne tanke, idet jeg mente, at en koncession måtte indebære, at de danske statsbaner skulle overtage al trafik i Danmark. Det er jo det, der er meningen med en koncession. Når vi taler om, at SAS har koncession, betyder det jo, at SAS har eneret på luftfarten i Danmark, medmindre der er ruter, SAS vil overgive til andre. Når vi taler om koncessionerede telefonselskaber, betyder det, at telefonselskaberne har eneret til al telefonvirksomhed — bortset fra rigstelefonen, som hører ind under staten. Derfor har jeg ment, at skulle statsbanerne være en koncessioneret virksomhed, måtte denne have al trafik, ikke alene den, der foregår på skinnerne — ellers ville det være urimeligt at gøre statsbanerne til et såkaldt koncessioneret selskab. Derfor meddelte jeg i folketinget, sidst vi talte om disse ting, at jeg var gået væk fra denne tanke, og at jeg ikke ville overveje den længere; og når man